

Region Stockholms Befolkningsprognos 2026

Metodbeskrivning

Eventuell annan information om rapporten

Innehållsförteckning

Inledning	4
Utfall	5
Länsprognosen	8
Inrikes flyttningar.....	8
In-och utvandring	13
Barnafödande	16
Dödlighet	20
Kommun	23
Inrikes flyttningar.....	23
In- och utvandringar	25
Barnafödande	25
Dödlighet	26
Avstämning mot länsprognosen	26
Plan- och basområden	27
Flyttningar.....	27
Födda och döda	27
Avstämning	28
Jämförelse med fjolårets prognos	29

Inledning

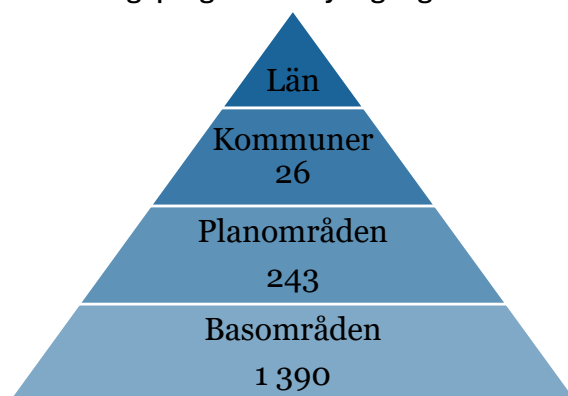
Region Stockholm ansvarar sedan 1996 för länets befolkningsprognoser. Prognoserna har utvecklats kontinuerligt allt eftersom behoven av planerings- och prognosunderlag förändrats.

Prognoserna för länet, kommunerna, planområdena och basområdena tas fram på 10 års sikt. För länet görs även en utblick fram till 2060. Prognosen tas fram för befolkningen uppdelat på kön och ålder i 1-årsklasser. Läns- och kommunprognoserna har även en uppdelning av befolkningen utifrån födelseregion: födda i länet, födda i övriga riket samt födda i utlandet.

Denna rapport beskriver modellen och de antaganden om flyttningar, barnafödande och dödlighet som ligger till grund för prognoserna. Rapporten redovisar inga prognosresultat. Dessa finns istället tillgängliga på webben i ett interaktivt diagramverktyg samt som Excel-filer för länet, kommunerna och planområdena. Basområdesprognoserna är inlagda i Hälso- och sjukvårdsförvaltningens databas VAL. I efterföljande kapitel beskrivs metodiken och antagandena mer i detalj, utan att några prognosutfall redovisas. Undantaget är sista avsnittet, som jämför årets prognos mot fjolårets. Även där redovisas dock inte samtliga tio prognosår, utan jämförelsen avser fjolårets sista prognosår (det tionde) mot årets nionde prognosår.

Prognoserna har en top-down ansats, det vill säga att den större geografin är överordnad den lägre. Det innebär att länsprognosen först tas fram. Därefter tas kommunprognoserna fram som summeras och stäms av mot länsprognosen. På samma sätt summeras planområdena och stäms av mot respektive kommun och basområdena mot respektive planområde. Avstämningen görs efter ålder, kön och födelseregion, men även så att summan av kommunernas antal födda, avlidna och flyttnetto stämmer med den övre geografin.

Figur 1. Befolkningsprognosens fyra geografiska nivåer.

Utfall

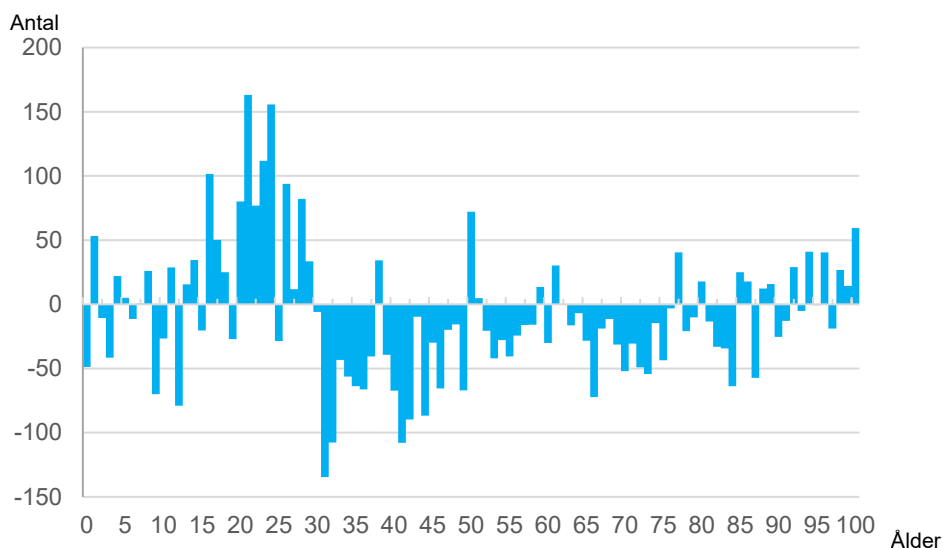
År 2025 prognosticerades folkökningen till 12 192 personer. Det var 752 färre än det faktiska utfallet för år 2025 som var 12 944 personer. Prognosavvikelse om -752 personer ska sättas i relation till att det under år 2025 var totalt cirka 184 000 personer som antingen föddes, avled eller flyttade över länsgränsen. Det är alltså stora demografiska flöden som ger ett ganska litet netto i slutändan.

Prognosavvikelsen berodde främst på att invandringen blev högre än väntat. Prognosen över antalet födda och döda för år 2025 hade mycket stor träffsäkerhet. Både inrikes in- och utflyttningen var något högre än prognostiserat. Differensen mellan inrikes in- och utflyttning, det så kallade inrikes flyttnettot, hamnade mycket nära utfallet.

Figur 2. Prognos minus utfall efterdemografisk komponent.

	Utfall 2025	Prognos 2025	Skillnad
Folkmängd	2 486 251	2 485 499	-752
Folkökning	12 944	12 192	-752
Födda	25 800	25 807	7
Döda	16 034	16 000	-34
Födelsenetto	9 766	9 807	41
Inrikes inflyttning	44 588	44 234	-354
Invandring	28 116	27 208	-908
Inflyttning totalt	72 704	71 442	-1 262
Inrikes utflyttning	44 687	44 269	-418
Utvandring	25 012	24 788	-224
Utflyttning totalt	69 699	69 057	-642
Inrikes flyttnetto	-99	-35	64
Utrikes flyttnetto	3 104	2 420	-684
Flyttnetto totalt	3 005	2 385	-620
Justeringspost	175	0	-175

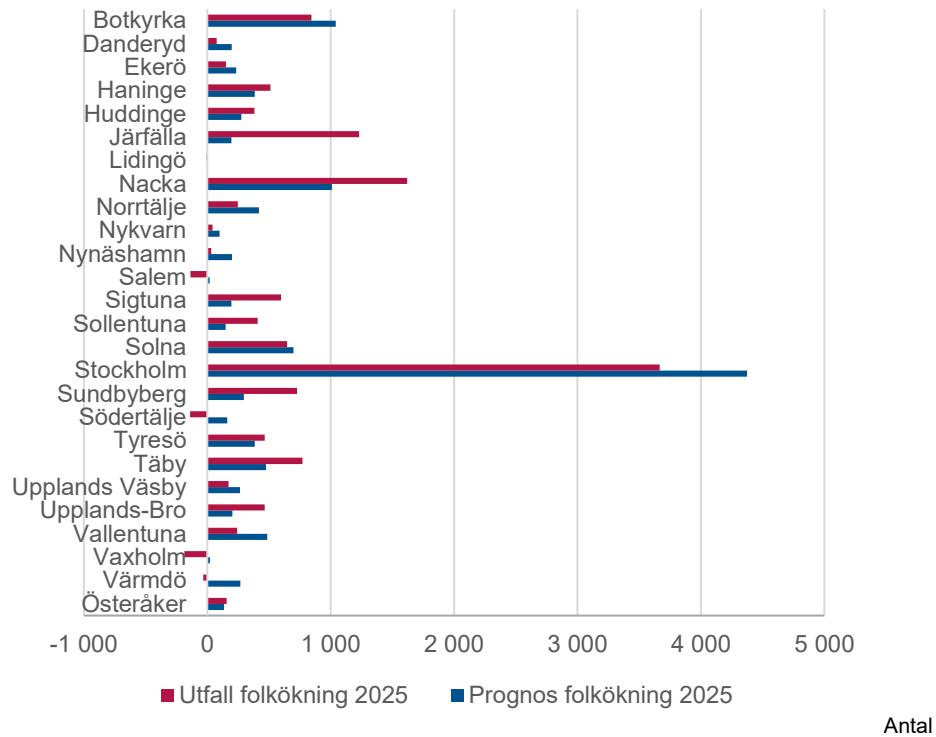
I diagrammet nedan framgår prognosavvikelsen för olika åldrar. Prognosfelet är störst bland personer i åldern 20–40 år. Det är i dessa åldrar som flyttningar är vanligast, vilket också gör att prognosavvikelsen där brukar vara som störst. Inflyttare är i regel något yngre än utflyttare. Eftersom både inflyttningen och utflyttningen blev större än förväntat, blev resultatet att fler unga flyttade in än förväntat och fler äldre flyttade ut än förväntat.

Figur 3. Prognosfolkmängd minus utfall efter ålder.

I diagrammet nedan visas prognos och utfall per kommun. Störst var prognosavvikelsen för Järfälla där folkmängden ökade med 1 036 fler personer än väntat. Detta förklaras till stor del av att det färdigställdes betydligt fler bostäder (624) än den byggprognos (168) som kommunen rapporterade in som underlag till Region Stockholm. Även i Nacka underskattade prognosen utvecklingen ganska mycket. Här var inte det faktiska bostadsbyggandet så mycket större än byggprognosen för att förklara hela avvikelsen. En bidragande del i förklaringen är också att det var betydligt fler småhus bland det som faktiskt färdigställdes jämfört med vad som kommunens byggprognos antog. För Sundbyberg underskattades folkökningen trots att det färdigställdes betydligt färre bostäder än väntat.

Prognosen överskattade utvecklingen för Stockholms stad som ökade med 710 färre än väntat. Detta trots att bostadsbyggandet var i nivå med det förväntade. I förhållande till Stockholms stads storlek är dock denna avvikelse inte lika betydande som den för Järfälla och Nacka.

Figur 4. Prognosticerad folkökning och utfall för länets kommuner.

Länsprognosen

I detta avsnitt beskrivs antaganden i länsprognosen för födda, döda, inrikes inflyttade, inrikes utflyttade, invandring och utvandring. Modellen som används för framskrivning av folkmängden är den så kallade kohort-komponentmetoden. Den innebär att varje födelsekohort följs genom åren och förändras utifrån antalet födda, döda och in- och utflyttade. Formelmässigt kan detta uttryckas:

$$P_x^t = P_{x-1}^{t-1} + F_x^t - D_x^t + I_x^t - U_x^t$$

P_x^t betecknar befolkningen (antalet individer) i åldern x vid slutet av år t och beräknas genom att antalet individer i åldern x-1 vid slutet av föregående år (P_{x-1}^{t-1}) minskas med antalet döda i åldern x under år t (D_x^t), utökas med antalet inflyttade i åldern x under år t (I_x^t) samt minskas med antalet utflyttade i åldern x under år t (U_x^t). Antalet födda under år t (F_x^t) läggs för födelsegruppen Stockholmsfödda till i åldersgruppen 0-åringar.

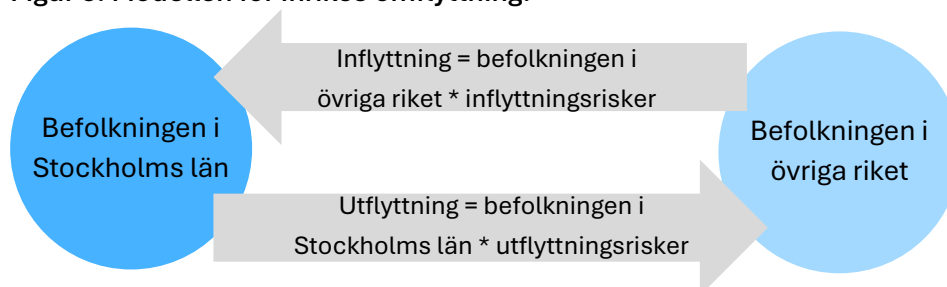
Inrikes flyttningar

Hur stora flyttströmmarna är påverkas av hur många personer det finns i olika flyttåldrar. När 40-talisterna bildade familj ökade till exempel utflyttning från länet, lika så när deras barn 60-talisterna bildade familj. Idag är det barnbarnen till 40-talisterna som bildar familj och en den ökade utflyttning från länet som vi sett de senare åren har varit väntad.

För att studera om variationer i flyttströmmarnas storlek beror på förändringar i åldersgruppernas storlekar eller om det är effekten av ett förändrat flyttbeteende – kan man beräkna så kallade flyttrisker.

- *Utflyttningsrisken* anger antalet utflyttade under en viss tidsperiod och i en viss ålder i relation till egna folkmängdens storlek vid periodens början.
- *Inflyttningsrisken* anger antalet inflyttade under en viss tidsperiod och i en viss ålder i relation till folkmängdens storlek i det omgivande området vid periodens början.

Figur 5. Modellen för inrikes omflyttning.

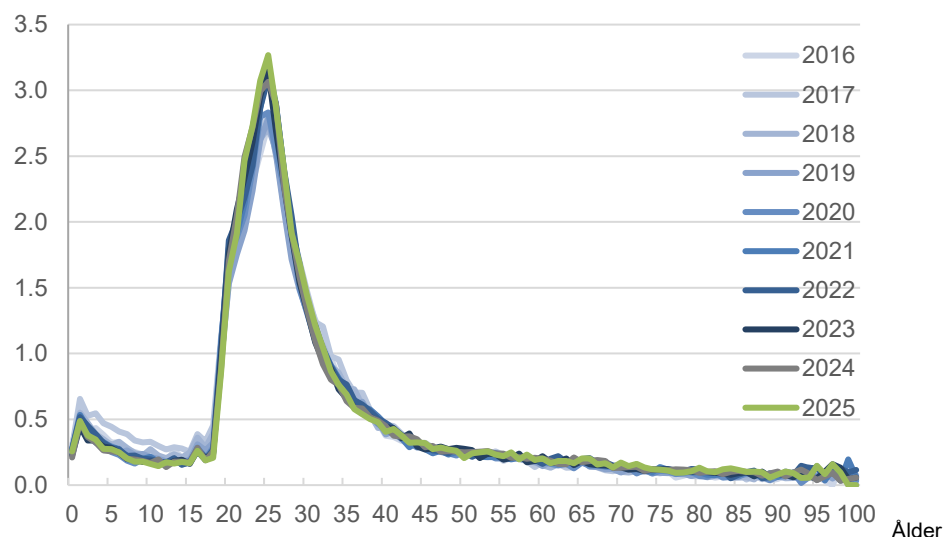

Genom att sätta antalet personer som flyttar från en specifik åldersgrupp i förhållande till den totala befolkningen i samma åldersgrupp, kan vi beräkna flyttbenägenheten eller den förväntade risken för att en person ska flytta vid en viss ålder. Det ger insikt i om flyttmönstren varierar över olika åldersgrupper och kan hjälpa till att identifiera mönster och trender som kan vara specifika för vissa åldrar.

I **Figur 6** visas benägenheten för personer i olika åldrar att flytta in till Stockholms län, i form av inrikes inflyttningsrisker. Det åldersspecifika mönstret är mycket stabilt över tid. Det tyder på att Stockholms läns attraktionskraft för personer i olika åldrar i princip inte har förändrats åren 2016-2025. Endast två tydliga avvikelser går att notera i diagrammet. Dels en något högre benägenhet bland barnfamiljer att flytta in till länet år 2017, dels en högre inflyttning de senaste tre åren för personer som är 25-26 år gamla. Den ökade inrikes inflyttningen av barnfamiljer år 2017 utgjordes till stor del av utrikesfödda, varav många födda i Syrien. Många asylsökande var bosatta i annat län när de fick uppehållstillstånd i Sverige och sedan kom de som inrikes inflyttade till Stockholms län via länstalen.

Figur 6. Inrikes inflyttningsrisker 2016-2025

Per 100 invånare

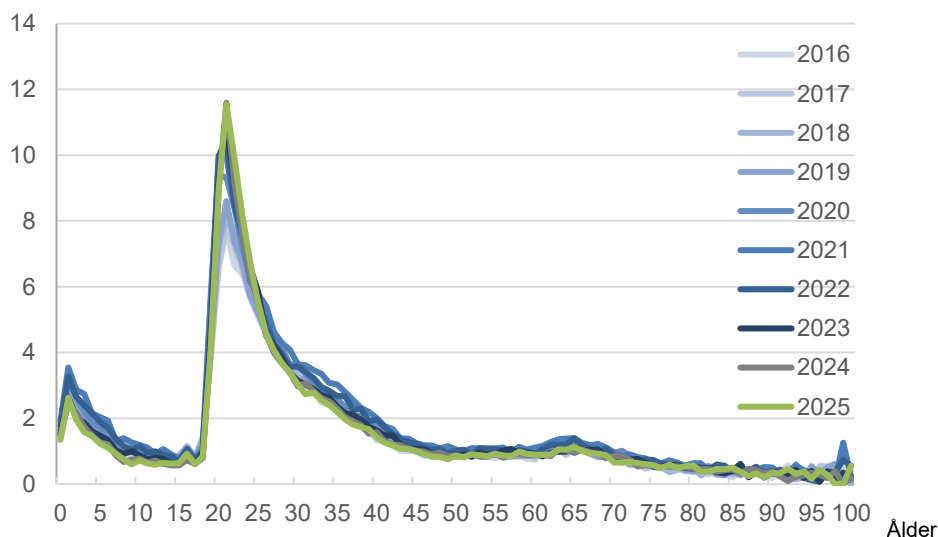
Som framgår av **Figur 7** har benägenheten för personer i olika åldrar att flytta ut från länet haft en ökande trend fram till och med år 2021. Därefter har benägenheten att flytta ut haft en ökande trend bland småbarnsfamiljer, vilket syns tydligast på utflyttningsriskerna för de yngre barnen, men även bland personer som är mellan 30-40 år. Resultaten från Region Stockholms flyttstudie tyder på att den ökade benägenheten för barnfamiljer att flytta ut från länet är en del i regionförstoringen pådriven

av ökade bostadspriser.¹ Efter 2021 har dock utflyttningsriskerna bland barnfamiljer minskat för att från år 2024 vara tillbaka på 2015 års nivå. Men den senaste tidens lägre utflyttning kan mycket väl bero på att det färdigställdes ganska få småhus i kommunerna närmast på andra sidan länsgränsen. När bostadsbyggandet kommer i gång igen, är det troligt att utflyttningsriskerna åter ökar för barnfamiljer.

De särskilt höga in- och utflyttrisker bland de unga vuxna år 2021 antogs först kunna förklaras av pandemin. Men flyttbenägenheten har fortsatt vara hög även efter pandemin. Med anledning av detta har Region Stockholm tagit fram en rapport som belyser unga vuxnas flyttmönster.² Den vanligaste orsaken till att unga vuxna lämnar Stockholms län är för att studera, framför allt bland 18–22-åringar där över 80 procent uppger detta som främsta flyttorsak. Merparten av dessa unga återvänder till länet några år senare när de är etablerade på arbetsmarknaden, vilket innebär att även återflyttningen har ökat i takt med utflyttningen. De som flyttar tillbaka har generellt en högre utbildningsnivå vilket stärker länets kompetensförsörjning. Därtill attraherar Stockholms län även många högutbildade personer födda i andra delar av landet och utlandet, vilket ytterligare bidrar till en höjd genomsnittlig utbildningsnivå i regionen.

Figur 7. Inrikes utflyttningsrisker 2016-2025

Per 100 invånare

För att ha stabilitet i flyttriskerna är de som används i prognosmodellen baserade på de senaste fyra års flyttningar, det vill säga ett genomsnitt för åren 2022-2025. För första två prognosåren utgår modellen ifrån de

¹ [Flyttstudie 2022, Region Stockholm 2022](#)

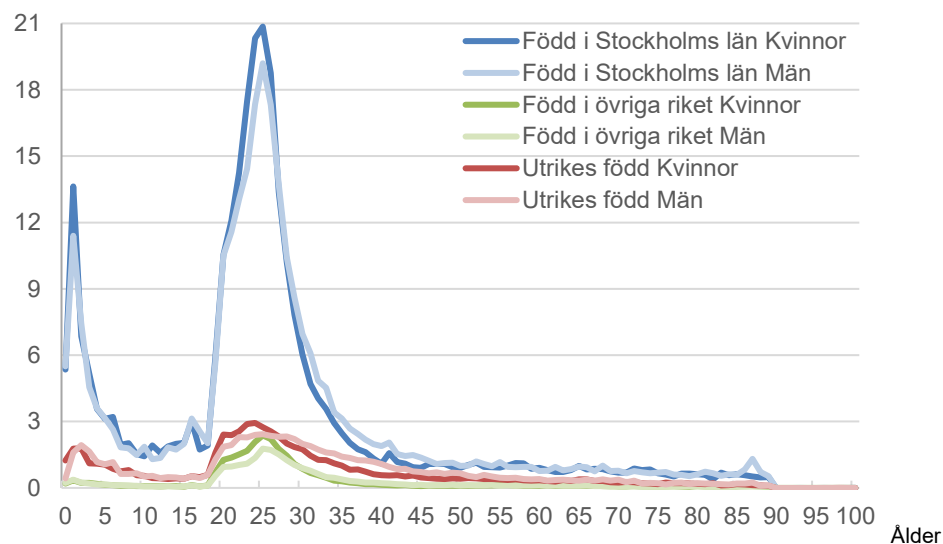
² [Unga vuxnas flyttningar, Region Stockholm, 2025](#)

senaste observerade flyttriskerna, år 2025, för att sedan övergå till det fyraåriga genomsnittet. Men för första prognosåret, år 2026, justeras flyttningarna utifrån observerade utfallet de första månaderna. Så i praktiken är det enbart 2027 som är baserat på 2025 års flyttrisker.

Benägenheten att flytta in till Stockholms län är större bland personer som är födda i länet, än bland personer födda i övriga län eller i utlandet. Det omvända gäller även att benägenheten att flytta ut till övriga riket är som störst bland personer födda i övriga riket. Skillnaden mellan grupperna är som störst i 20-års åldern samt bland småbarnsfamiljer.

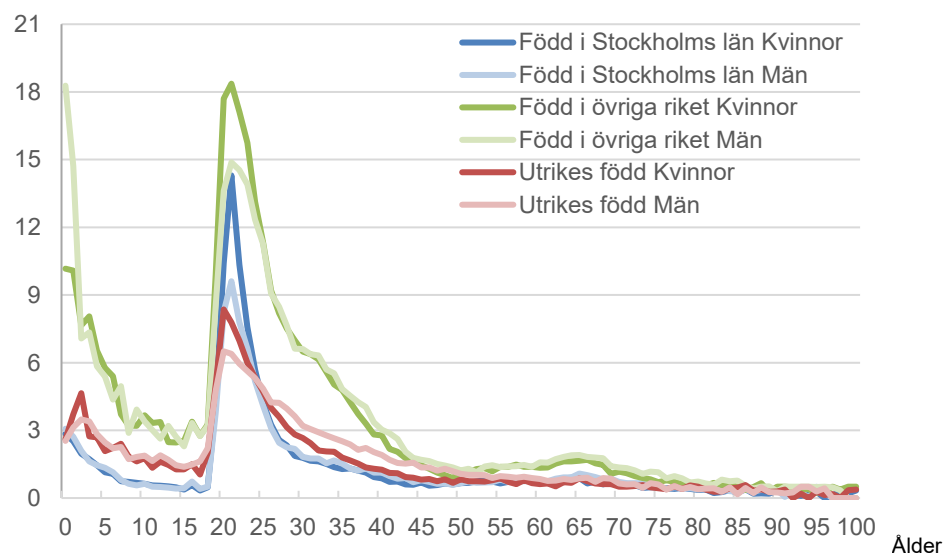
Figur 8. Inrikes inflyttningsrisker per födelsegrupp åren 2022-2025

Per 100 invånare

Figur 9. Inrikes utflyttningsrisker per födelsegrupp åren 2022-2025

Per 100 invånare

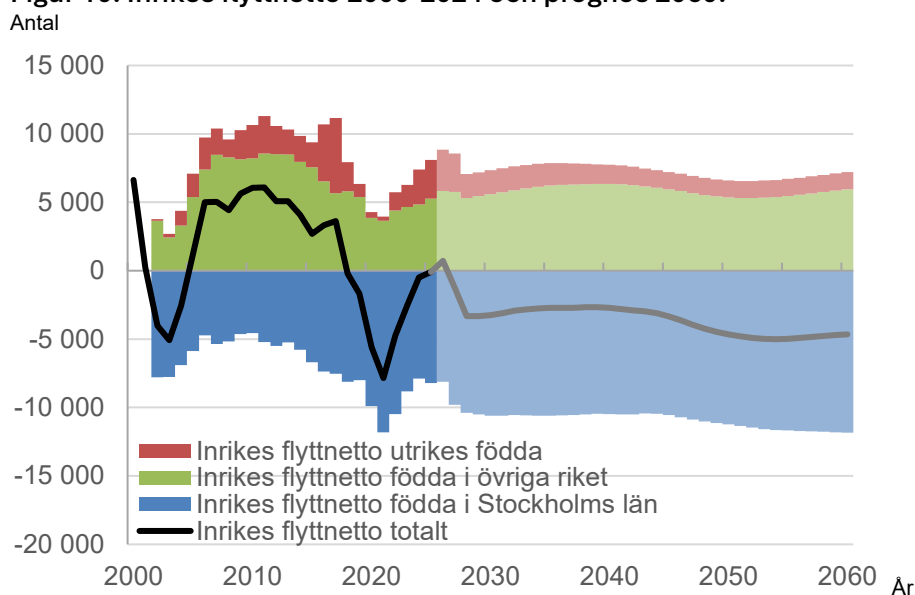

I diagrammet nedan sammanfattas inrikes flyttningsantagandet i form av flyttnettona för födelsegrupperna samt flyttnettot totalt. Modellen arbetar med bruttoflödena för in- och utflyttning, men dessa visas inte då det skulle bli för mycket information i ett och samma diagram. För personer födda i Stockholms län har inrikes flyttnettot varit negativt under en längre tid. Inrikes flyttnettot för födda i länet är särskilt negativt för barn i åldern 0-6 år och för personer kring 19-21 år, åldrar då många påbörjar sina universitetsstudier. För personer i föräldraåldrar är flyttnettot inte lika negativt som för barnen vilket kan tyda på att de utflyttande småbarnens föräldrar är födda utanför Stockholms län.

Bland personer födda i Stockholms län är inrikes flyttnettot endast positivt bland personer 24-27 år. Studien över unga vuxnas flyttningar visade på att det är här de återvändande studenterna återfinns. Under prognosperioden antas inrikes flyttnettot bli alltmer negativt för grupperna födda i länet samt utrikesfödda. De alltmer negativa talen för personer födda i Stockholms län förklaras av att antalet personer i denna födelsegrupp ökar under prognosperioden och därmed ökar även utflyttningen i antal.

Första prognosåret är justerat utifrån observerad flyttning första halvåret 2026, vilket pekar på ett svagt positivt inrikes flyttnetto första prognosåret, främst beroende på att inrikes utflyttningen minskat. Vilken av födelsegrupperna det är vars utflyttning har minskat går inte att uttyda ur halvårsstatistiken så justeringen har gjorts med samma kvot för alla tre grupperna.

Figur 10. Inrikes flyttnetto 2000-2024 och prognos 2060.

In-och utvandring

Antagandet om Stockholms läns framtida invandring lutar sig mot de antaganden om invandringen som görs i Sveriges officiella befolkningsprognos, som Statistiska centralbyrån tar fram årligen.³ I denna riksprognos är befolkningen indelad i följande födelseländergrupper: födda i Sverige, övriga Norden, Afrika, Asien och övriga länder. För att beräkna den framtida invandringen till Stockholms län utgår man först från länets genomsnittliga andel av rikets invandring per födelseländergrupp under de senaste tre åren 2023-2025. Denna andel antas sedan ligga kvar på en konstant nivå under prognosperioden.

Figur 11. Stockholms läns andel av rikets invandring för respektive födelselandsgrupp 2016-2025.

År	Sverige	Övr Norden eller EU	Afrika	Asien	Övriga länder	Totalt
2016	27%	37%	19%	14%	36%	23%
2017	29%	35%	22%	20%	38%	27%
2018	30%	33%	28%	26%	39%	30%
2019	31%	34%	30%	29%	39%	32%
2020	32%	31%	32%	31%	36%	32%
2021	32%	31%	33%	35%	38%	34%
2022	31%	31%	30%	33%	38%	33%
2023	30%	29%	32%	31%	35%	31%
2024	31%	28%	29%	30%	36%	32%
2025	31%	29%	29%	31%	37%	31%
2023-2025	31%	29%	30%	31%	36%	31%

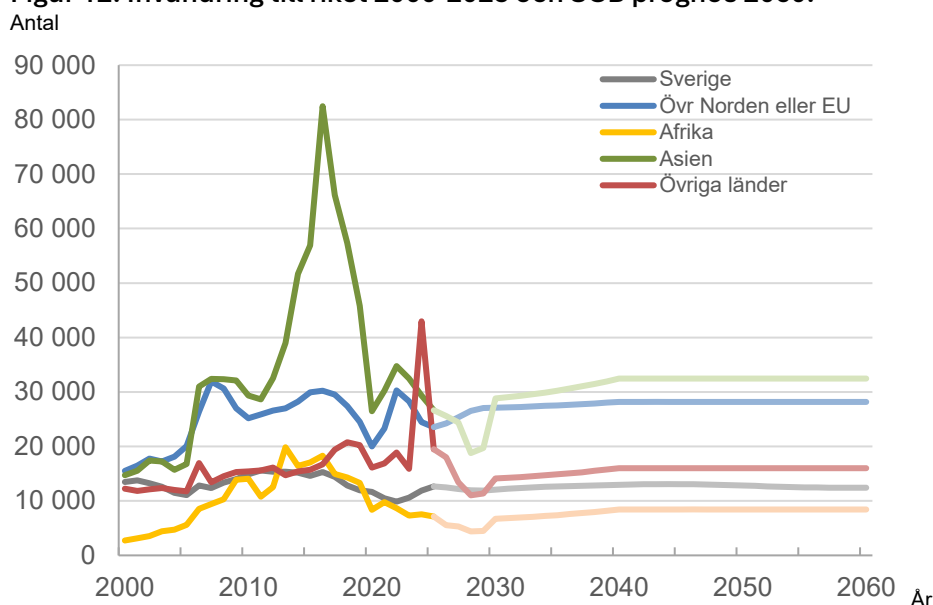
Under 2024 invandrade 116 000 personer till Sverige, vilket är det högsta antalet sedan 2019. Den ökade nivån jämfört med de föregående åren beror på att personer från Ukraina, som beviljats uppehållstillstånd enligt massflyktsdirektivet, från och med sommaren 2024 har kunnat folkbokföra sig. År 2025 var invandringen till riket 89 000. Fram till 2028 antas invandringen sjunka till 72 000 personer enligt Statistiska centralbyråns senaste prognos. Statistiska centralbyrån lyfter tre huvudorsaker till det lägre antagandet i årets prognos:

- EU:s migrationspakt (juni 2026) väntas minska antalet asylsökande
- Nytt lönekrav (90 % av medianlönen) från juni 2026 antas dämpa arbetskraftsinvandringen.
- Lägre anhöriginvandring trots att prognosen inte tagit hänsyn till Skärpta villkor för anhöriginvandring (SOU 2025:95).

³ [Sveriges framtida befolkning 2026-2070, Statistiska centralbyrån 2026.](#)

Efter 2028 antas invandringen öka enligt riksprognosen för att på sikt ligga på strax under 100 000 årligen. Det innebär en lägre nivå än genomsnittet för det senaste decenniet, men högre än vad som varit fallet ur ett längre historiskt perspektiv.

Figur 12. Invandring till riket 2000-2025 och SCB prognos 2060.

Benägenheten att utvandra är betydligt högre bland personer födda i utlandet än personer födda i länet eller övriga riket. Utvandringsriskerna är särskilt stora bland barn i förskoleåldrar och lågstadieåldrar. Men det är inte så att småbarnen flyttar själva eller tillhör särskilt barnrika hushåll. Att utvandringsrisken är större bland barnen än bland personer i föräldraåldrar beror på att det är få barn som är födda i utlandet jämfört med hur många utrikesfödda vuxna det bor i länet. Hade vi kunnat selektera ut föräldrar till små barn hade deras utvandringsrisk säkert varit hög men de är en mindre grupp bland de vuxna utvandarna. I antal räknat är det betydligt färre utrikesfödda barn än utrikesfödda vuxna som utvandrar. Samma gäller för gruppen födda i övriga län.

Generellt är återutvandringen lägst bland personer med asyl som grund för bosättning och högst bland personer med studier eller arbete som grund för bosättningen.⁴ Något antagande om att förändrad sammansättning bland de utrikesfödda med avseende på deras grund för bosättning skulle påverka utvandringen har dock inte beaktats i modellen utan tidigare beskrivna utvandringsrisker är konstanta under hela prognosperioden.

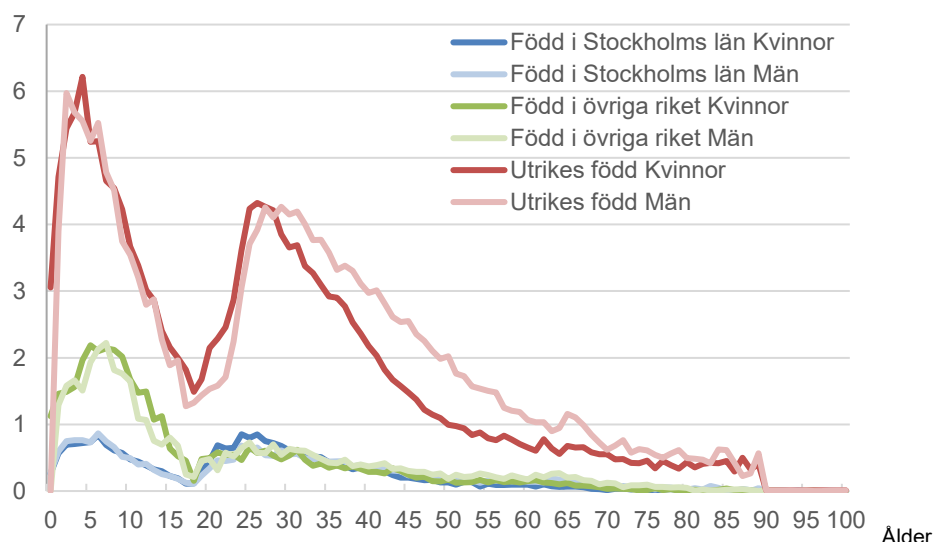
⁴ Återutvandring efter tid i Sverige, Statistiska centralbyrån 2011

Första prognosåret är utvandringsriskerna uppjusterade utifrån observerat utfall första halvåret 2026. Den ökade utvandringen senare år förklaras delvis av ett administrativt arbete på Skatteverket sedan andra halvåret 2023, då man förbättrat folkbokföringen genom att avregistrera personer som visat sig inte längre bo i Sverige. Många har avregistrerats utan angivet utvandringsland, i statistiken kallat okänt eller obefintligt utvandringsland. Totalt första halvåret 2026 var det 3 128 personer i Stockholms län som avregistrerats på detta vis.⁵ År 2027 antas utflyttningsriskerna ligga på 2025 års nivå, en nivå som är nära den för år 2026 men utan manuell justering.

För övriga år är utvandringsriskerna baserade på åren 2019-2025. Att basperioden är så pass lång är för att även fånga upp ett par år före Skatteverket började med sina avregistreringar. Skatteverkets avregistreringsarbete bedöms fortsätta, men antalet avregistreringar antas bli något färre framöver. Det inledande arbetet har inneburit en genomgång av en ansamlad mängd ärenden, och när detta arbete övergår i en mer löpande hantering är det rimligt att anta att antalet avregistreringar inte blir lika högt som under de senaste åren.

Figur 13. Utvandringsrisker per födelsegrupp åren 2019-2025

Per 100 invånare

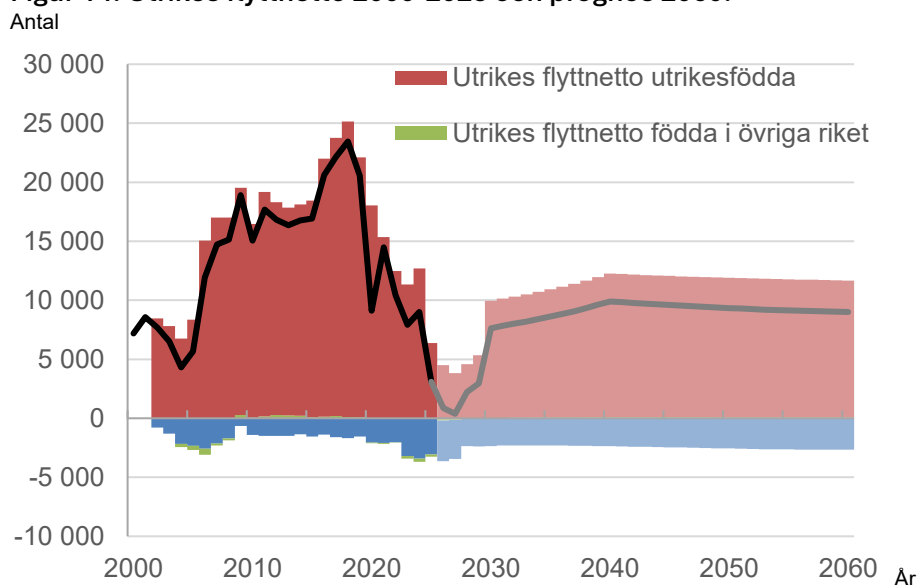
Liksom för inrikes flyttnettot har även utrikes flyttnettot för personer födda i Stockholms län varit negativt under lång tid och väntas förbli det under

⁵ [Utvandringar till obefintligt \(OB\) och okänt utvandringsland 1998–2026, Statistiska centralbyrån, 2026](#)

hela prognosperioden. Nästan hela det positiva flyttnettot mot utlandet kommer från personer födda i utlandet.

Som nämnts tidigare har 2026 justerats utifrån utfallet för det första halvåret. Baserat på den statistik som finns tillgänglig för Stockholms län går det dock inte att uttala sig om vilka födelsegrupper det rör sig om. Justeringen av invandringen och utflytningsriskerna har därför gjorts med samma kvot för alla tre grupperna.

Figur 14. Utrikes flyttnetto 2000-2025 och prognos 2060.

Barnafödande

Hur många barn som föds beror på hur många personer det finns i barnafödande åldrar samt hur vanligt det är att skaffa barn i respektive ålder. När man ser till benägenheten att skaffa barn i olika åldrar talar man om fruktsamhet. Fruktsamhetstalet för kvinnor i 25 års ålder beräknas till exempel genom att titta på hur många 25-åriga kvinnor i länet som fått barn under året dividerad med hur många 25-åriga kvinnor det fanns i länet det aktuella året. Summerar man fruktsamhetstalen över alla åldrar får man det antal barn som kvinnor i genomsnitt skulle få under sitt liv om fruktsamheten förblev densamma som under det år för vilket beräkningen görs. Fruktsamhetstalet går även att beräkna för män, men i prognossammanhang utgår man från kvinnans fruktsamhet då det ger större träffsäkerhet i prognoserna.

Som framgår i **Figur 15** har fruktsamheten sjunkit både i länet och riket sedan år 2010. Det finns inget entydigt svar på frågan varför barnafödandet sjunkit. Tidigare har fruktsamhetstalen följt den ekonomiska konjunkturen men nu har den sjunkit trots ganska god

ekonomisk utveckling i riket. När fruktsamhetstalen sjönk under 1990-talet innebar det främst ett uppskjutet barnafödande till högre åldrar. Även om första barnet kom senare var tidsintervallen kortare till de följande barnen och barnafödandet togs i kapp så att det slutliga antalet barn per kvinna vid 49 års ålder låg på ungefär samma nivå som tidigare. Eftersom fruktsamhetstalen sjunkit i 15 års tid, borde en uppgång på grund av uppskjutet barnafödande redan synts i statistiken, men så är inte fallet. De som väl skaffar sitt första barn får i samma utsträckning som tidigare ett andra, tredje eller fjärde barn. Vad som hänt nu är i stället att andelen som inte får barn alls har ökat.⁶ Forskning har visat att i takt med att bostadsmarknaden blivit allt svårare att ta sig in på väntar unga längre med att skaffa sitt första barn. Eftersom de som får barn senare också har mindre möjlighet att hinna få så många barn som de önskar, kan detta på sikt bidra till lägre födelsetal och en minskande befolkning.⁷ Men samtidigt så minskar barnafödandet i alla kommuner, även sådana där det finns gott om lediga bostäder. Så bostadssituationen kan inte vara hela förklaringen. En annan förklaring som lyfts är att den minskade fertiliteten i Sverige delvis kan kopplas till oro och osäkerhet inför framtiden. Personer som saknar barn och har en mer negativ framtidssyn samt lägre förtroende för samhällets institutioner är mer tveksamma till att bli föräldrar.⁸ En finsk studie lyfter att yngre generationer i Finland i allt större utsträckning inte ser barn som en självklar del av livet. Fler har idealet att leva utan barn, vilket tyder på att förändrade livsstilsideal och en förändrad syn på barnafödande kan ha bidragit till det minskade barnafödandet.⁹ En undersökning som gjorts regelbundet i Sverige sedan 1989 visar en tydlig förändring i synen på att skaffa barn. År 2023 ville 75 % av kvinnorna ha barn i framtiden, jämfört med 91 % vid den senaste undersökningen 2014.¹⁰

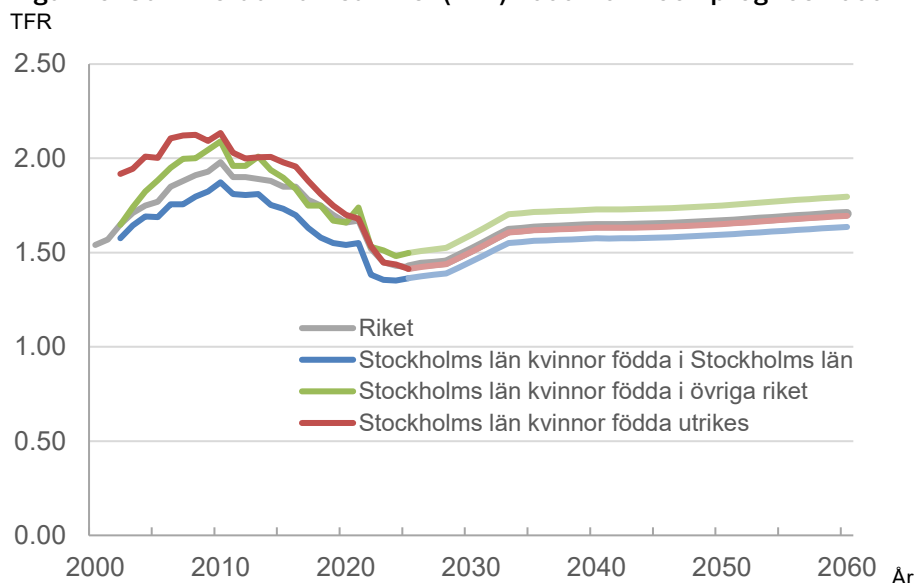
⁶ [Disentangling the Swedish fertility decline of the 2010s, Sofi Ohlsson-Wijk och Gunnar Andersson, Stockholms Universitet 2021](#)

⁷ [Housing policy and family formation. Cecilia Enström Öst, Uppsala Universitet 2010](#)

⁸ [Fertility Decline, Fertility Reversal and Changing Childbearing Considerations in Sweden: A turn to subjective imaginations? Gerda Neyer et al. 2022](#)

⁹ [Birth cohort changes in fertility ideals: evidence from repeated cross-sectional surveys in Finland Kateryna Golovina et al. 2023](#)

¹⁰ [Sexual behaviour, contraceptive use, and family planning intentions: 30 years of repeated cross-sectional surveys, Cerisa Obern et al, 2025](#)

Figur 15. Summerad fruktsamhet (TFR) 2000-2024 och prognos 2060.

Fruksamheten i länet bland utrikesfödda kvinnor har under lång tid varit högre än bland kvinnor födda i länet eller övriga riket. Fruksamheten bland de utrikesfödda har dock sjunkit ganska snabbt de senaste åren och 2024 blev fruktsamheten lägre bland utrikesfödda kvinnor än bland kvinnor födda i övriga riket. För utrikesfödda är barnafödandet oftast som högst första åren i Sverige för att därefter minska betydligt efter ett par år.¹¹ Eftersom det under senare år har kommit färre nyanlända, alltså färre personer som befinner sig i den fas då barnafödandet brukar vara som högst, förklarar det sannolikt varför fruktsamheten minskat markant bland utrikesfödda. Kvinnor boende i Stockholms län som även är födda i länet har den lägsta fruktsamheten av de tre grupperna. Men då de utgör den största gruppen står de likväl för 43 procent av alla födda barn, medan födda i övriga riket står för 23 procent och de utrikesfödda kvinnorna för 34 procent.

Fruksamheten i länet har under lång tid följt rikets utveckling. Därför lutar sig antagandet om fruktsamhetens framtida utveckling för länet mot befolkningsprognosen för riket som tas fram årligen av Statistiska centralbyrån.¹² I denna prognos väntas fruktsamheten ligga kvar på dagens nivå ett par år till, för att därefter röra sig uppåt mot en summerad fruktsamhet, som förenklat kan sägas motsvara en genomsnittlig nivå för de senaste tio årens fruktsamhet. Fruksamheten i länet för de tre födelsegrupperna väntas följa riksprognosens utveckling men på sin nuvarande nivå i förhållande riket.

¹¹ [Betydelse av tid i Sverige för fruktsamheten, Statistiska centralbyrån 2012](#)

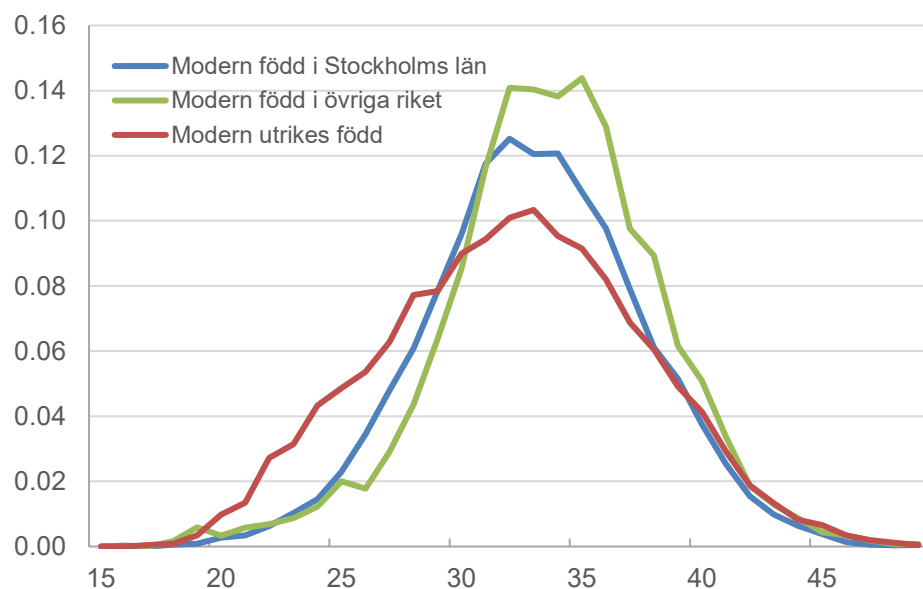
¹² [Sveriges framtida befolkning 2026-2070, Statistiska centralbyrån 2026](#)

För år 2026 har uppgifter om förlossningar som redan skett under året i kombination med inskrivningar vid barnmorskemottagningar (BMM) använts för att skatta antalet födda barn. Inskrivningar görs i genomsnitt i 8:e graviditetsveckan. Det innebär att antalet inskrivningar januari till maj ger en ungefärlig uppfattning om antalet födda barn augusti till december. En jämförelse mellan inskrivningarna januari 2025 till maj 2026 med januari 2024 till maj 2025, pekar på en ökning med omkring 1,6 procent. År 2025 föddes 25 800 barn. En ökning med 1,6 procent ger 26 212 födda barn år 2026. Statistiska centralbyråns antal födda första halvåret 2026 är 49 färre än Region Stockholms antal förlossningar under samma period. Justerat för denna skillnad i de olika datakällorna blir prognosen över antalet födda 26 164 barn år 2026.

Den summerade fruktsamheten ger utvecklingen av barnafödandets nivå totalt sett men för att få precision i prognosen tas även hänsyn till vilka åldrar som det är vanligt att få barn. Även om den summerade fruktsamheten bland personer födda i utlandet ligger på ungefär samma nivå som bland personer födda i övriga riket, är skillnaden ganska stor med avseende på moderns ålder vid födseln. Som framgår av **Figur 16** är det vanligare bland utrikesfödda kvinnor att få barn kring 20 års åldern än det är för personer födda i Sverige.

Figur 16. Fruktsamhetstal efter moderns ålder år 2025.

Fruktsamhetstal

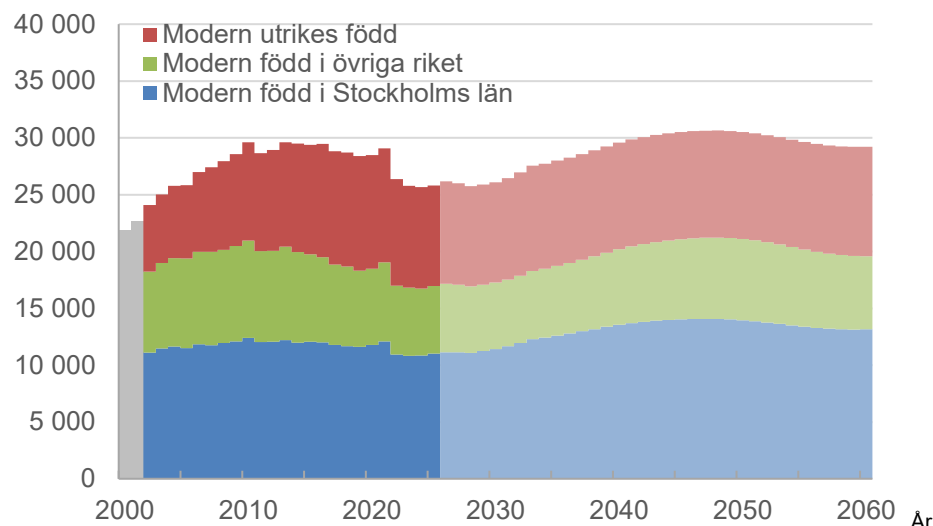
Ålder

I diagrammet nedan framgår det att antalet födda barn väntas ligga kvar på ungefär dagens nivå fram till år 2030. Därefter väntas antalet födda barn öka, dels till följd av stigande fruktsamhetstal i linje med riksprognosen, dels genom en fortsatt inflyttning av unga vuxna. Ökningen av födda barn

är störst bland personer födda i Stockholms län både i antal och i procent räknat. Det beror på att personer födda i länet är den största gruppen bland unga kvinnor, samt att ökningen av fruktsamhetstalen blir större procentuellt då ökningen sker från en lägre nivå när rikets utveckling följs.

Figur 17. Födda barn 2000-2025 och prognos 2060.

Antal

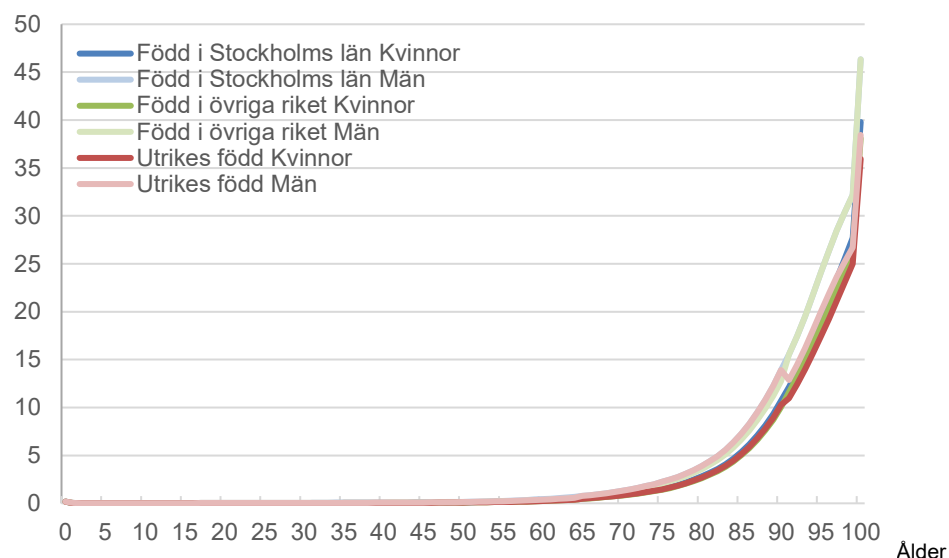
Dödlighet

Beräkningarna av antalet döda utgår från sannolikheten att en person i en viss ålder och av ett visst kön avlider under ett år, så kallade dödsrisker. I ett första steg beräknas dödsriskerna för totalpopulation efter ålder och kön. Dessa dödsrisker appliceras sedan på de tre födelsegruppernas befolkning och ett förväntat antal döda fås. Detta antal döda jämförs sedan med det faktiska antalet döda och en kvot skapas av skillnaden. Denna kvot används därefter för att skapa justerade dödsrisker för respektive födelsegrupp. Metoden kallas standardized mortality ratio (SMR). Att inte dödsriskerna beräknas direkt utifrån observerat antal döda per födelsegrupp beror på att det i vissa åldrar finns för få personer för att beräkningarna ska ge stabila dödsrisker.

Beräkningarna av SMR görs för tre åldersintervall: 20-64 år, 26-90 år och personer 91 år eller äldre. För 0-19 åringar används samma dödsrisker för alla tre födelsegrupper. I diagrammet nedan visas de justerade dödsriskerna där de tre födelsegrupperna är uppdelat på ålder och kön. Kvinnor har lägre dödsrisker än män i samtliga åldrar. Dödsriskerna mellan de tre födelsegrupperna är mycket lika för kvinnor. För männen sticker däremot utrikesfödda män ut som högre dödsrisker i åldern 65-90 år. För personer över 90 år är dödsriskerna lägre bland utrikesfödda män och kvinnor medan födda i länet och övriga riket i princip har samma dödsrisker.

Figur 18. Dödsrisker per födelsegrupp första prognosåret 2026

Per 100 invånare

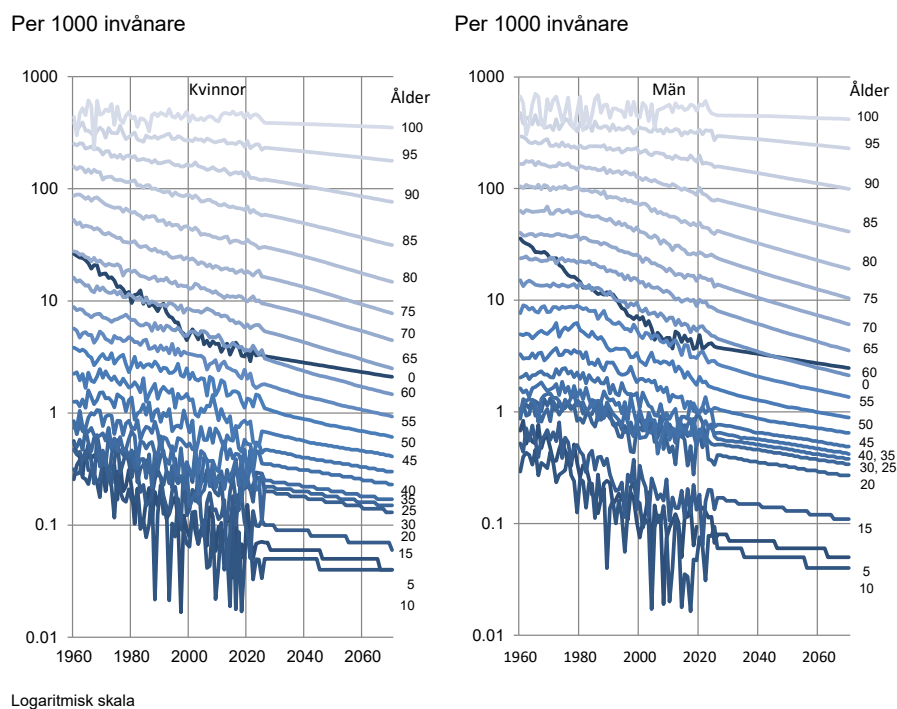
Under prognosperioden utvecklas dödsriskerna i takt med riksprognosens antagande om de köns- och åldersspecifika dödsriskerna. I diagrammet nedan visas endast dessa dödsrisker för var 5:e ålder, men underlaget som används innehåller samtliga åldrar i 1-årsklasser.

Genom att länets dödsrisker reduceras årligen på detta sätt fångar man i modellen upp den ökningen av medellivslängd som sker. År 2025 var medellivslängden för kvinnor i länet 86,3 år och för män 83,2 år. År 2035 antas medellivslängden vara 87,1 år för kvinnor och 84,3 år för män och år 2060 antas medellivslängden vara 89,7 år för kvinnor och 87,3 år för män. Skillnaden mellan kvinnor och mäns medellivslängd väntas alltså minska vilket är en förlängning av den trend som observerats de senaste 30 åren.

Figur 19 visar dödsrisker för olika åldrar från 1960 och framåt. Skalan på y-axeln är logaritmisk, vilket innebär att varje steg motsvarar en multiplikation (t.ex. tio gånger högre risk) istället för en linjär ökning. Detta gör att både mycket höga och mycket låga dödsrisker blir synliga i samma diagram – annars skulle de yngres låga dödsrisker ha ”fastnat” längst ner vid noll.

Till höger i diagrammet markeras åldern för varje linje. Generellt ligger linjerna i fallande ordning – högre åldrar har större dödsrisk än yngre. Det finns dock några undantag: nyfödda (0 år) har en dödsrisk i nivå med personer kring 60 års ålder, och femåringar har något högre dödsrisk än tioåringar.

Figur 19. Åldersspecifika dödsriskernas utveckling enligt riksprognosen

Kommun

I grunden är alla prognoser ganska lika då alla använder sig av kohortkomponentmetoden. Men metoden att ta fram antaganden för födda, döda och flyttningar skiljer sig något. Bostadsbyggandet får en större inverkan på kommunernas befolkningsutveckling och därför lyfts kommunernas byggprognoser in i modellen. Metoden för att skatta antalet döda är också anpassad för att hantera de större slumpmässiga variationerna som uppstår i mindre befolkningar.

Inrikes flyttningar

En vanlig metod som används för att skatta flyttningarna i kommunprognoser är att utgå ifrån en prognos över bostadsbyggandet. Kommunernas byggprognoser samlas årligen in som underlag till befolkningsprognosen. Nedanstående diagram visar en summering av dessa byggprognoser. Byggprognoserna är väldigt positiva i förhållande till hur många bostäder som faktiskt färdigställts de senaste åren. En utvärdering av de inrapporterade byggprognoserna visade att dessa systematiskt överskattade bostadsbyggandet.¹³ Om man baserar beräkningarna av befolkningsökningen i kommunerna på de inlämnade byggprognoserna skulle det resultera i en mycket större ökning av befolkningen än den som har prognostiserats för hela länet. När sedan avstämningen görs mot länsprognosen innebär det en kraftig nedjustering av alla kommunprognoserna. Detta kan leda till att orimligt många invånare omfördelas från kommuner med mer försiktiga byggprognoser till de med mer positiva byggprognoser.

¹³ Bostadsbyggnadsplaner och rapporterat utfall för kommuner och basområden 2011–2016, Stockholms läns landsting, TRF 2018:4-2.

Figur 20. Färdigställda bostäder 2000-2025 och prognos 2035.

Däremot har byggprognoserna visat sig fungera väl för att förutse hur de bostäder som färdigställs fördelar sig över länets kommuner. Det har också visat sig att byggprognoserna fungerar väl för att förutse hur folkökningen fördelar sig över länets kommuner.¹⁴ Byggprognoserna visar alltså, trots sina tendenser att överskatta byggandet, på var i Stockholms län ambitionsnivån för bostadsbyggande är högst. Denna insikt ger oss en värdefull vägledning för att förstå var befolkningstillväxten kan förväntas vara mest påtaglig. Därför har metoden att beräkna kommunernas inflyttning utvecklats så att modellen fångar upp hur stor andel av länets totala bostadsbyggande som kommunen väntas få för respektive prognosår. Det går till på så vis att en fördelningsnyckel skapas utifrån kommunernas byggprognoser som sedan används till att fördela länets folkökning över kommunerna.¹⁵ Därefter jursteras inrikes inflyttningen så att denna årliga folkökning nås. Inrikes inflyttningen förs alltså in i modellen som ett sista steg efter att inrikes utflyttning, utvandring, invandring, födda och döda har beräknats.

Inrikes utflyttningen från respektive kommun beräknas utifrån köns-, ålders- och födelsegruppsspecifika utflyttningsrisker, baserade på tidigare

¹⁴ Prognos 2023 Metodbeskrivning, Region Stockholm 2023.

¹⁵ Fördelningsnyckeln skapas genom två steg. Först beräknas antalet förväntade inflyttare i bostäderna genom att multiplicera kommunernas byggprognoser med 3,2 för småhus och 1,9 för flerbostadshus. Detta tar hänsyn till olika inflyttningsmönster för olika bostadstyper. Därefter används summan av inflyttare i både flerbostadshus och småhus för att fördela hur stor andel av det beräknade bostadsbyggandet i länet som förväntas tilldelas varje kommun för respektive prognosår.

års flyttmönster. Utflyttningen delas upp i flytt till annan kommun inom Stockholms län respektive till annat län.

För att få tillräckligt stora grupper och därmed stabila riskmått beräknas utflyttningsriskerna som ett genomsnitt över de senaste tio åren. Nackdelen är att ett sådant tioårigt medelvärde riskerar att ligga ”efter” utvecklingen. Om flyttbenägenheten har ökat eller minskat kan medelvärdet i praktiken spegla en situation som ligger flera år tillbaka i tiden.

För att motverka detta görs en nivåjustering. Den innebär att de tioåriga medelvärdena justeras upp eller ner med hjälp av en kvot som beräknas genom att jämföra utflyttningsriskerna under de senaste tre åren med motsvarande risker för de senaste tio åren. På så sätt fångas både stabiliteten i ett längre genomsnitt och den mer aktuella utvecklingen. Inrikes utflyttningen till annat län summeras för kommunerna och stäms av mot länsprognosens antaganden för inrikes utflyttningen.

Nettoflyttningen inom länet summeras för kommunerna och stäms av så att summan av flyttningarna mellan kommunerna ger ett netto som är noll. Nettoflyttningen mot övriga län stäms i sin tur av mot länsprognosens antagande om inrikes flyttnettot.

In- och utvandringar

Invandringen till kommunerna skattas utifrån deras genomsnittliga antal invandring de senaste tre åren. En avstämning görs därefter så att summan av kommunernas invandring stämmer överens med invandringen i länsprognosen. Kommunernas invandring följer alltså länsprognosen som i sin tur följer riksprognosens utveckling. På detta vis fångas de bedömningar som gjorts i senaste riksprognosen även upp för kommunerna.

Liksom för inrikes utflyttning bestäms utvandringen för respektive kommun utifrån köns-, ålders- och födelsegruppsspecifika utflyttningsrisker. När utvandringen från samtliga kommuner beräknats, konsistensjusteras totalsumman av utvandringen mot utvandringen i länsprognosen.

Barnafödande

Fruksamhetstalen för respektive födelsegrupp i länsprognosen används, men med en kommunal nivåjustering efter medelnivån på det summerade fruktsamhetstalet i kommunerna i förhållande till länet för de senaste tre åren. Under prognosperioden följer sedan kommunerna länets upp- och

nedgångar i fruktsamhet, men med utgångspunkt i sina egna nivåer på fruktsamheten. Summan av kommunernas barnafödande stäms därefter av mot antalet födda i länsprognosen.

Dödlighet

Kommunernas dödsrisker tas fram på samma sätt som för länsprognosen med den skillnaden att SMR talen utgår ifrån de senaste sex årens observerade dödlighet för kommunerna. Summan av kommunernas antal döda stäms därefter av mot antalet döda i länsprognosen.

Avstämning mot länsprognosen

Stockholms läns befolkningsprognos tas fram i två steg: först görs en prognos för hela länet, och sedan görs prognoser för varje enskild kommun. För att helheten ska hänga ihop behöver kommunernas siffror stämma överens med länets – om man lägger ihop alla 26 kommuners befolkning ska summan bli exakt densamma som länets totala befolkning.

För att säkerställa detta stäms varje kommuns prognos av mot länsprognosen varje år, uppdelat på kön, ålder och födelseland. Det innebär att antalet döda, födda, in- och utflyttade som beräknats för kommunerna justeras något så att de tillsammans summerar till exakt samma antal som i länsprognosen.

Själva befolkningstalet för varje kommun räknas sedan fram utifrån dessa redan avstämda uppgifter: föregående års befolkning plus födda och inflyttade, minus döda och utflyttade. Eftersom alla ingående delar redan stämmer överens med länet, blir även den framräknade befolkningen automatiskt konsekvent. Kommunernas befolkning summerar alltså exakt till länets befolkning, utan att ytterligare justering behövs.

Plan- och basområden

I grunden är alla prognoser ganska lika då alla använder sig av kohortkomponentmetoden. Plan- och basområden delas enbart in efter ålder och kön, inte födelselandsgrupp som i län- och kommunprognoserna. Detta då det annars blir alltför små populationer där det inte går att ta fram stabila demografiska antaganden på grund av slumpmässiga variationer. Antagandena för flyttningar, födda och döda tas fram med vedertagna metoder som är utvecklade för att hantera slumpmässighet i små populationer.

Flyttningar

För små regionala områden är det svårt att göra befolkningsprognoser på grund av att de demografiska måtten är baserade på få observationer av flyttningar. Som lösning på detta kan man ta fram mått som baseras på riksdatabaser för olika typområden av bostäder, vilka kan användas oavsett prognosområdets storlek. Framtagande av sådana typområden har gjorts i olika former under de senaste årtiondena. Idag tillhandahåller Statistiska centralbyrån tabeller med befolkningen uppdelat på typområden, så kallade TYKO. Regionala mönster kombinerade med TYKO-grupperingar med riksutjämnade värden används för att få jämna inflyttningsfördelningar och utflyttningsrisker per plan- och basområde. Inflyttningsnivån beräknas som en funktion av byggande, födda, döda och utflyttade i området. Modellen för inrikes inflyttning är uppdelad i tre delar, inflyttning till det gamla beståndet, inflyttning till nybyggda småhus och inflyttning till nybyggda flerbostadshus, med separata fördelningar som sedan summeras till antal inflyttade per ålder och kön. Fördelningarna för nybyggnationen hämtas från de boendes åldersfördelning i de tre senaste årens nybyggnation på riksnivå.

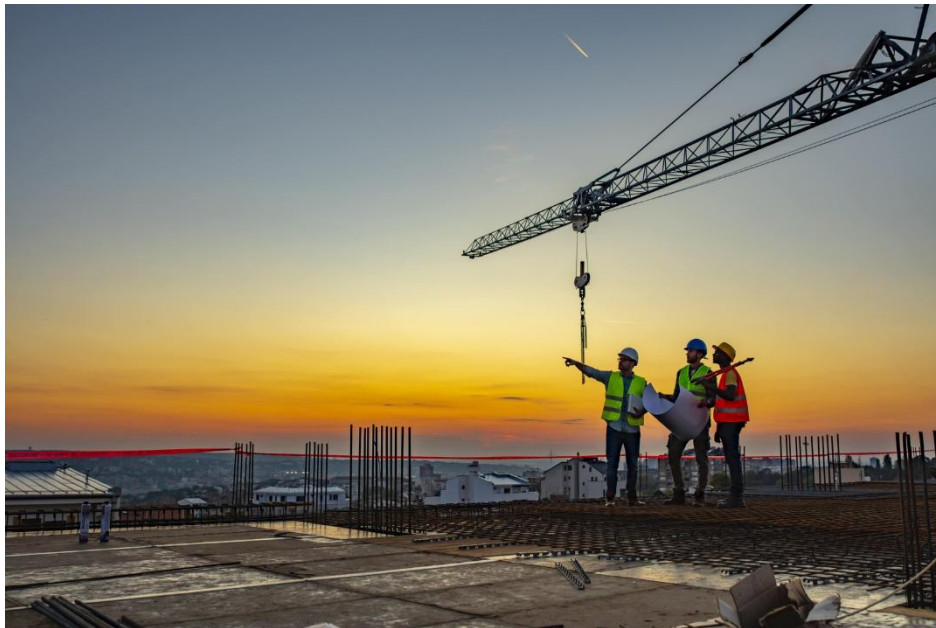
Födda och döda

För att prognosticera antalet döda för mindre områden används oftast en metod som kallas standardized mortality ratio (SMR) metoden. Det går till så att de köns- och åldersspecifika dödsriskerna för länet totalt appliceras på befolkningen i plan- och basområdena det senaste observerade året. Det ger ett antal döda för respektive område som är det förväntade antalet döda utifrån länets dödsrisker. Det faktiska antalet döda i området jämförs sedan med det förväntade antalet döda och en kvot bildas. Denna kvot är områdets SMR. Under prognosens gång multipliceras länets dödsrisker med respektive plan- och basområdes SMR-tal för att få fram områdesspecifika dödsrisker som används för prognoserna.

Inspirerad av SMR metoden används samma tillvägagångssätt för att beräkna antalet födda. Länets åldersspecifika fruktsamhetstal appliceras på områdets antal kvinnor i fruktsam ålder vilket ger ett förväntat antal födda. Kvoten mellan det faktiska antalet födda och det förväntade används sedan i prognosen för att justera de åldersspecifika fruktsamhetstalen för respektive område.

Avstämning

Planområdena görs konsistenta mot kommunnivån (där födelsegrupperna slagits ihop) och basområdena görs konsistenta mot planområden. Precis som för kommunerna kan konsistensdifferenser uppstå. Se avsnitt Avstämning mot länsprognosen.

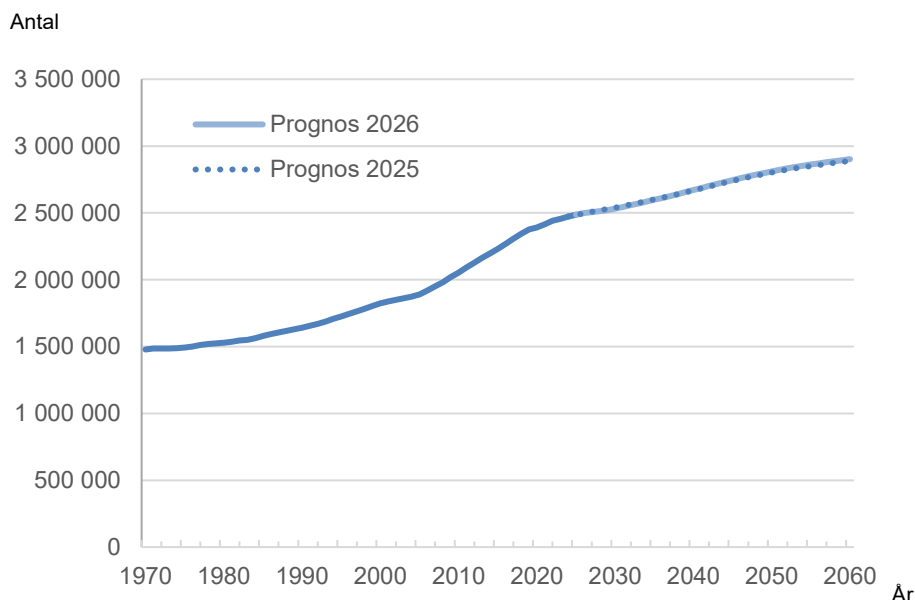

Jämförelse med fjolårets prognos

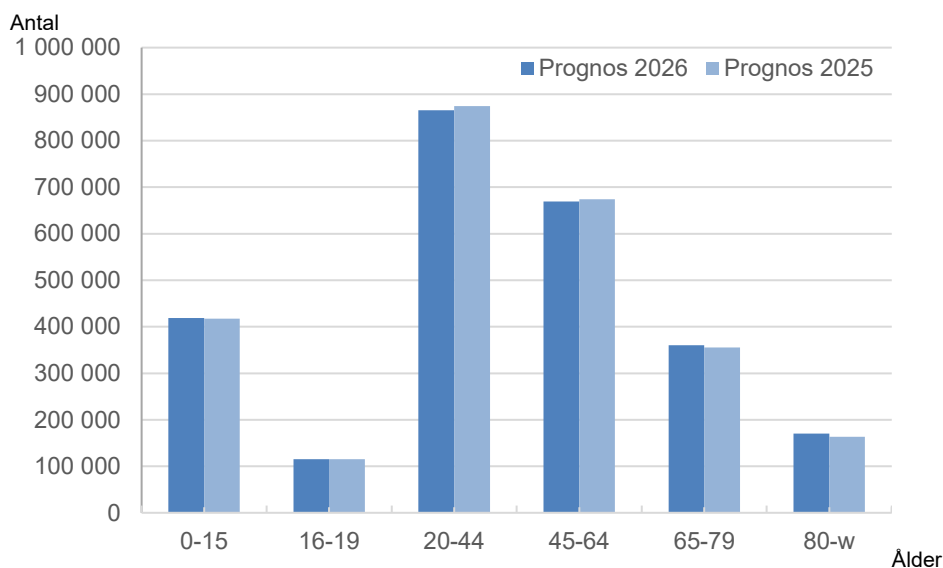
Prognos 2026 har en något lägre folkökningstakt än fjolårets prognos antog. År 2035 beräknas befolkningen bli cirka 2 598 000 invånare vilket är drygt 2 000 färre än i prognos 2025. År 2060 beräknas befolkningen vara omkring 2 900 000 enligt prognos 2026 vilket är 10 000 fler än i prognos 2025.

Skillnaderna mellan prognoserna fram till 2035 beror främst på en lägre invandring i närtid. Den något mer positiva inrikes flyttmönstret ger sedan på sikt en något högre befolkningstillväxt för länet då Statistiska centralbyråns antaganden om invandringen på längre sikt är desamma i fjolårets och årets riksprognos.

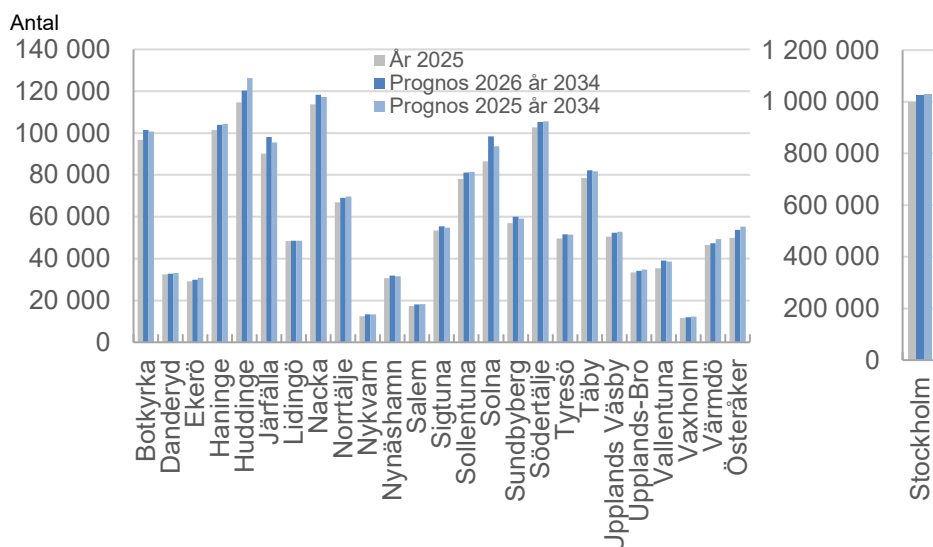
Figur 21. Folkmängd enligt prognos 2024 och 2025

I diagrammet nedan visas skillnaderna i åldersstrukturen mellan de två prognoserna för år 2035. Marginell nedjustering av dödsriskerna i riksprognosen samt något lägre inrikes utflyttningsrisker innebär att antalet som är 65 år eller äldre blir 11 200 fler. Den lägre invandringen ger något färre i 20 till 64 års ålder. I prognos 2026 beräknas antalet 20-44-åringar vara cirka 9 500 färre år 2035 och antalet 0-15 åringar antas vara 1 000 fler. Det beror på att antaganden om fruktsamheten är aningen högre. Antalet 45-64-åringar beräknas vara nära 4 700 färre i prognos 2026 än i prognos 2025 vid utgången av år 2035.

Figur 22. Folkmängd 2035 efter ålder för prognos 2026 och 2025.

I Figur 23 jämförs folkmängden år 2034 enligt prognos 2026 och prognos 2025. För 11 av kommunerna är utvecklingen mer positiv i årets prognos och för 15 är prognosen mer negativ. En del av skillnaderna i beror på att den nya länsprognosen, som kommunprognoserna utgår ifrån, räknar med en något svagare folkökning fram till 2034. Utöver detta påverkas resultaten i stor utsträckning av att kommunerna har justerat sina byggprognoser.

Figur 23. Folkmängd 2025 och prognos 2034.

Region Stockholm
Regionledningskontoret
Box 30215
104 25 Stockholm
08-123 100 00
regionstockholm.se

